

Panormi super tertio.

- a Dispensasse. Adde Oldr. late consil. cccxv. gl. ad. cccxxvii. Rosma. cōsil. cccxv. et cccvii. Ber.
- b Causa cognitio. Nota q̄ si papa ex certa scientia pmouet in habiles vi dispensa re. inferiores aut hocē faciunt sine cōae cognitioē ista op̄i. tenuit Bar. i repet. l. barbari. in vii. co. ver. sed qd si papa. s. de offi. p̄f. et Abb. in 3 c. cum in effectis. q̄. inferiora. v. an et a epi. et i.c. innotuit. q̄. col. ver. si ante. et in. c. ḡs. in. q̄. not. s. de eccl. et in uno isto locoū dīvi confert pulchrū dictū Juno. b in. cœveniens. s. fil. presb. vbi dīcūt q̄ nō pōt bēri pro legitima dispensariē temera rii factū inferior quod est valo. no. videtur. meliorez de iure. in. l. idem vlpianus. s. de ex. cut. tuto. Aeneas de falso.
- c Sacra pp̄tu. Adde frā. d. are. confi. criti. s. Det. de anchā. confili. et. Ber.
- d Sebasti. Sapia. 4
- e Gactū pp̄tu. Elide Alec. i. gl. cccvij. col. i. q̄. in. i. vol. Jas. in. l. si do natione. col. pen. Coe collati. post Alerā. ibi. col. vi. et remissive p. feli. in. c. h. in. iij. col. s. de excep. et vide casus in quo licet suenire p. Cardi. in. gl. cccvij. col. ij. vbi ponit d̄ re 5 ge qui alienauit p̄leidicū regni pōt enim suenire vbi per eum.
- f Sebasti. Sapia. d
- g Trito testib. vide Bal. et pau. de ca. l. l. q̄. C. que admo. test. apéri. vbi Bal. ponit d̄ eo qui testat̄ est cum duobus testibus in terris sol dani. de quo etiā pōnit Bald. an. l. ius civile. in. h. aff. de iustitia et iure Jas. in. l. cunctos populos. col. pe. Coe sum. trijn. et
- martius. ad hoc. c. nou. vij. de consan. et affin. nō em. iudicant ad imparia marit⁹ et viror quo ad onera matrimonij. c. quan to. et. c. gaudenius. de diuor. versat̄ in matrimonio mutua seruitus et mutua possessio. vñ qui possidet possidet. s. vere sita. spo. ex transiusta. et. c. er. conquestione. eo. ti. ¶ Item no. ibi: a quo stipendium et. q̄ clerici beneficiati dicunt sti pendiarū dei et datur eis stipendium re. familiari. Et ex hoc pōt adduci hec litera multū stricte pro op̄i. Cal. in. c. de celeb. mis. vbi tenuit clericos teneri ad restitutionem fructuū beneficiorum qui cessauerūt a diuino officio licet aliqui contra: vt ibilatius dicā. sed hec litera pōt adduci in arg. modo p̄dicto vident̄ em. eis beneficia collata ob certaz causam. s. vt famulentur deo: ergo cā cessante cōpetit repetito. s. et. c. de condi. ob. cau. per totu. hāc tñ op̄i. nō firmo sed dīca vbi suis p̄a renisi. ¶ Ultimo potes notare q̄ p̄ps non pōt clericos coniugatos reddere capaces beneficiorū. Numq̄ aut̄ possit aliquo calu dispensare adica in. c. Joannes. i. eo. vbi cōmuni ter tenet p̄ dispensat in minoribus beneficij: vt ibilatius. ¶ Et illa op̄i. p̄supposita collige et. ter. vnum bonum di cētū q̄ p̄dispensare pōt nō vide in dubio dispensasse. Inno. in tenuit contrarium sed primū ipse testit in. c. veniens. de fil. presb. Sed contra hoc pōt op̄i. de no. in. l. quidam confu lebat. ss. de re iudica. et. d. barbarius. s. de offi. presi. So. sentit hic lōlo. q̄ alia in principiā aliud in inferiore cui est grātia per hāc tñ dīspensatio. et placet in effectu hec sol. et decla ra cam sic: in dispensatione principis necessario nō requirit cause cognitionis. sed sufficit ibi sola voluntas: vt no. Inno. in cētū ad monasteriu. de sta. regu. i. dīco satis est qualiter cōspatē de voluntate principis: et. satis dīc patere si sc̄is in habilem eum promovit ad officiū sibi legib⁹ interdictū: sed in dispensatione inferioris requiritur necessario cause cognitionis. uiaz dispensare est diuersa p̄fētare. vñ ex. p̄prio significato vocabuli dispensatio vide cōcessa cābūtēre et cognitionē precedente. Ali expedit sic dispensare. vt de bo. glo. i. q. vñ. h. nisi rigor. per Inno. in. d. cētū ad monasteriu. Si ergo iste cui cōcessa est dispensatio nō adh̄buit cause cognitionē non pōt dici dispensatio sed dispensatio: et debet rūcēti renovari per superiorē: vt bic et ille est puniendus q̄ sc̄it actum et. tra legem in cau non permisit. de quo vide plene qd le. et. not. in c. at. s. clerici. q̄. de adulteri. de iudi. et. vide qd no. in. c. q̄. de schis. vbi plene no. an et q̄ vide ac. dispensare superiorē veniendo et. tra legē. Et sic ex his aperte caperit intellectus huins. et nā p̄iupponēdo q̄ p̄ps potuisse hic dispensare tamē et quo non egit dispensare nec adh̄buit cause cognitionē nō valet talis collatio. Et sūtē remaneat dubiū q̄ implētū nō possit talem collationē. renocare: et quo vīribus non subfistit: et hoc examinat in gl. ma. potest nō dicere. put hic sentit Hos. q̄ ex quo quis agit actū in quo potuit dispensare. elicit dispē satio non tenet q̄ ad superiorē: q̄ non seruavit fernanda ipse tñ et rēvēnērē non pōt: q̄. q̄tūm in se est actum approbūt. et tēmenti semper hanc sol. q̄. sc̄it ad multa. Indignū enim est reprobare mores illius quos q̄tūm in se fuit approbavit semel. ad hoc. l. si vro. s. de adult. xxvij. q. v. horribēdus. iij. q̄. si quis testibus. Notes addere alium notabilem in telectum: vñ. q̄. bec dispensatio nō tenet q̄ ad superiorē: vñde nullitas bec insurgit fauore tertij: quo cau non potest is qui actum explicauit fundare se ad irritationem actus super iure tertij. ad idem. l. si creditoribus. C. de ser. pig. da. ma. et optimē facit. et. q̄. q̄. si qua de rebus. tñ. qd. not. glo. in. c. i. nese. va. vbi singulariter habet p̄ recipiens re. et. ecclasticā ex tractu emptionis in favore ecclie nullo modo potest allegare nullitatē ad retractationem actus s̄. ipso sa ecclie de cuius favore agitur pōt actum approbare vel improbar. Et quibus habet succinete duos intellectus ad s̄. huius ter. Tertius intellectus est vt fit in odium et opprobrium epi. et facit suū emendat̄ per superiorē sed precedens sunt notabiliores. ¶ Ingl. in. s. hoc dīctū gl. nō est verum. nā es. et q̄ libet platus habet iurisdictionē gentiosam: seu spiritualē et famulū actus et. contemplatiōnē. Actius est inquantū intedit salutē primō. Contemplatiōnē vero in quantum contemplatur deū et superioria: vñde Moyses qui fuit deo coniunctissimus fuit actius et contemplatiōnē. nā certo tempore ascendebat in montem ad contemplandū. reliquum vero expenditurebat ad salutē proximorum. de quo in cōfīsum pridē. de renū. facit quod no. in. c. leet. de reg. vñde Jo. and. aliter intelligit: dīcēt̄ q̄ per cytharā defi gnatur vita actina seu laicola et etiam dīc glo. et hoc q̄. cythara dicitur instrumentū habens plures chordas: s̄. sonus valde clamofūm: ideo designat vitā laicalem multis mortib⁹

et occupationibus deditam. ¶ Psalteriū vero q̄ est instrumentū habens sonum tenuem et exlem: designat vitā dēricalem seu contemplatiōnē que est multum suavis et quieta. Sensus ergo litera est q̄ in coniugato ista non bene coor dant qm̄ conjugatus ppter immundiciam suā et alias ratio nes de quibus hic dī est aptus ad seruendū ecclie: et sic ad ducentam vitam clericalem: sed in clericō nō coniugato ista duo bene concordant. nam clericus q̄tūm in se est debet esse actius et contemplatiōnē. naz si bene loquitur predicāto et non operari comparat̄ cythare. si vero bene operatur et nō loquitur equiparatur psalterio: et ideo alibi dicit tex. q̄. sancta rusticitas sibi soli p̄dest. q̄. vñ. sancta. ¶ In gl. super verbo nō per te. in. s. no. glo. pro intellectu istius biocardi cū queritur nāquid quis possit venire cōtra factum. p̄prium: de quo vide plene per Jo. cal. in. c. si. gs. de re. ecc. nō alie. per Bar. i. l. post mortes. s. de adop. distingue plenus ut ibi no. et quo ad intellectum. c. no. osti. quare iste nō potest venire cōtra factum p̄prium dīct. s. dīxi.

¶ Validitas actus pendet a loco vbi fit nō vbi habet exerceri.

1. Sacerdos grecus non pōt habere eccliam inter latinos si vult obseruare mores patrie sue. accipere vires.

2. Sacerdotes greci quare non ligant̄ legē canonica in hoc qd non possint esse coniugati.

3. Lex generalis pōt a certo ḡne personarū recipi et a certo nō et non recipientes non peccant.

4. Papa possit statuere vt clerici latini possint accipere vires nisi alias ipsi essent obligati ex toto tacito vel expresso: quo calu papa non dispensat sine marima causa.

Emolum. Silius sacerdotis greci ex viro genitus licite inter latinos p̄monuerit si scandalum non obstat. hoc dīct. et est casus no. ¶ Cōmuniis diuīstio. sed ibi nos. ¶ Casus literalis. Vacante anglonensi etiā canonicī eiusdem cantorez tricarich. in cētū elegerunt archieps. acbe rontinus electionē illius examināt̄ et personā: inuenit q̄ pa ter eius sacerdos grecus fuit: et iuxta morem grecorū in milnoribus ordinibus constitutus viorem dūrit: et illa in sacerdotio suscepit evndem. dubitavit archieps vīrū electionē illam deberet confirmare. Consulens papa rūdet cōsiderans q̄ orientalis ecclia non admisit votum continentie in minoribus ordinibus contrahere possunt. et in superioribus ut in matrimonio cōtracto: mandat P̄sa. q̄ si alind nō obstat illum cōfirmerit. nisi consuetudo regionis repugnet pro eo q̄ inter latinos greci bīmō cōversant̄. Ber. ¶ Mot. i. text. qd vbi cōspagitur de habilitate persone vel validitas aliquis actus: debemus inspicere ad consuetudines loci vbi aliquis oriundus fuit: vel vbi actus fuit gestus. non aut ad cōsuetudine alterius loci vbi alijs actus venit applicandus ad per sonam. licet em. in ecclia occidentali clerici tēnēcōfābūt̄. tēt̄ q̄ clerici in ecclia orientali non tēnēt̄: inspicimus cōfāt̄ suetudinem ecclie orientalis: vnde oriundus est promouendus non ecclie occidentalis vbi exerceat actus electionis: qd facit ad multa. Et quo pōt dici q̄ latinus sive legitimus s̄. consuetudines patrie debet vbiq̄s reputari legitimus. ad quod facit. l. i. C. de eman. l. i. et no per Bar. in. l. omnes pos puli. s. de iusti. et. i. t. c. leuctos populos. C. de sum. trijn. et maxime ad illam. q. vñ. nūq̄d testamētū bīfētū cōdītūz cum tribus testib⁹ bīmō cōsuetudinē et statutū proprie patre habeat vires quo ad bōa alibi sitar fieri si. dīct. ibi no. ¶ Secādo not. q̄ clericis grecis licet etiā in matrimonio cōtā inter latinos: qd vīdēt̄ prima fronte contra multa iura q̄ dis cūt̄ p̄elegitū teneri ad obseruantiam consuetudinis patrī. p̄i. q̄. dist. que cōtra. xij. dist. illa. et. d. l. c. cūt̄os populos de hoc vide qd no. Jim. et. Dost. post cū m. cū secundū. detem pō. ordi. vbi era. not. tñ. nūq̄d talis sit tolerandus inter latinos. et nūq̄d possit sibi conferri ecclia latīnōm si vult seruare ritus suos. nā biēt̄ seruabat iste clericis ritus grecorum. imo fuerat p̄motus in cantorez inter latinos: et hoc tēnas: et si cōfāt̄ et si cōsuetudini p̄tā papēt̄ nō pēcat̄ nō seruāt̄ ole gem pape et torus cōfāt̄ super cōmentia clericorū editam.

3. ¶ Contra boetii fortiter opp. nā lec ligat oēs subditos. vt in. c. de constit. maxime q̄ lec est rotū conciliij et p̄sumat̄ instinet spiritu sancti edita. l. di. s. ille. xcij. dist. diaconi. Sol. vide gl. no. xi. d. de libellis. in. s. que ponit duas soluti. ¶ Dīmā q̄ greci nō cōtempserunt illam legē hec sol. nō sat̄ facit: q̄ luc grauius pēcat̄ non obseruans legē superiorē contēndo